

гозъ человѣка: ако побѣгне нѣкакъ, тогазъ "животъ-тъ" ти ще бѫде вмѣсто животъ-тъ му, или ще платишъ единъ та-
40 лантъ сребро: И като ся упражняваше рабъ-тъ ти тукъ и тамъ, той ся изгуби.
41 И рече му Израилевый царь: Тойзи е саждъ-тъ ти: ты си го самъ изрекъ. Тогазъ ускори та дигихъ покровъ-тъ отъ очи-тъ си: и позна го Израилевый царь
42 че бѣше отъ пророци-тъ: И рече му: Та-
ка говори Господъ: "Понеже ты пустнѣ
отъ рѣкъ-тъ си" человѣка, когото азъ
бѣхъ опрѣдѣлилъ за истрѣблѣніе, заради
това животъ-тъ ти ще бѫде вмѣсто не-
говъ-тъ животъ, и людіе-тъ ти вмѣсто
43 людіе-тъ му. И "отиде Израилевый царь
въ домъ-тъ си дряхлъ и огорченъ, и дой-
де въ Самарійжъ.

ГЛАВА 21.

1 И слѣдъ тѣзи събитія, Навуоей Іезра-
елецъ-тъ имаше лозіе въ Іезраель, близу
до домъ-тъ на Ахаава Самарійскій-тъ
2 царь. И говорій Ахаавъ на Навуою, и рече:
Дай ми "лозіе-то" си да го имамъ за
градинѣ на зелѣ, понеже е близу до
домъ-тъ ми: и ще ти дамъ вмѣсто него
по добро лозіе отъ него: *или*, ако ти е
угодно, ще ти дамъ цѣнѣ-тъ въ сребро.
3 И Навуоей рече Ахаавъ: Да ми не даде Го-
сподъ, "да ти дамъ башино-то" си наслѣдіе.
4 И дойде Ахаавъ въ домъ-тъ си дряхлъ
и огорченъ, за тѣзи думажъ коіжто му ка-
за Навуоей Іезраелецъ-тъ и рече: Не щажъ
да ти дамъ башино-то си наслѣдіе. И лѣ-
гихъ на одръ-тъ си, та завѣрнахъ лице-то
5 си, и не ѹде хлѣбъ. И дойде при него Іез-
авель жена му, та му рече: Защо е духъ-
6 тъ ти дряхлъ, та не ѹдешъ хлѣбъ? А той и рече:
Понеже говорихъ на Навуою Іез-
раелецъ-тъ, и рѣкохъ му: Дай ми лозіе-
7 то си съсъ сребро: или, ако обычашъ, ще
ти дамъ друго лозіе вмѣсто него: а той отговори: Не щажъ да ти дамъ лозіе-то си.
И рече му Іезавель жена му: Ты ли се-
га царувашъ надъ Израили? Стани, ѹждъ
хлѣбъ, и нека е весело сърдце-то ти: азъ
ще ти дамъ лозіе-то на Навуою Іезрае-
8 лецъ-тъ. Тогазъ писа писма въ Ахаавово
име, и запечата съ печать-тъ му, та про-
води писма-та на старѣшины-тъ и на бла-
городни-тъ, които бѣхъ въ градъ-тъ му,
9 които живѣхъ съ Навуою. И пишеше
въ писма-та и казуваше: Прогласѣте
постъ, и турѣте Навуою на чело на лю-
10 діе-тъ. И турѣте двама лоши человѣци
срещу него, за да за свидѣтелствуватъ

^и 4 Цар. 10; 24.^о Гл. 22; 31—37.^п Гл. 21; 4.^а 1 Цар. 8; 14.^б Лев. 25; 23. Числ. 36; 7.^и 46; 18.^о Исх. 22; 28. Лев. 24; 15, 16.^п Аѣян. 6; 11.^и Лев. 24; 14.^к Иса. 58; 4.^б Внѣж. 4 Цар. 9; 26.^ж Иса. 9; 12.

противъ него, и да рекътъ: Ты "похули
Бога и царя. Тогазъ изведѣте го и "убий-
те го съ камене, и нека умре.

- 11 И направихъ мажже-тѣ отъ градъ-тъ
му, старѣшины-тѣ и благородни-тѣ кои-
то живѣхъ въ градъ-тъ му, както имъ
бѣ проводила Іезавель, споредъ написано-
12 то въ писма-та които имъ прати. ^и Прогла-
сихъ постъ, и турихъ Навуою на че-
ло на людіе-тѣ: И влѣзохъ двама лоши
человѣци, та сѣдихъ срещу него: и
свидѣтелствовахъ лоши-тѣ человѣци про-
тивъ него, противъ Навуою, прѣдъ лю-
діе-тѣ, и рекохъ: Навуою похули Бога и
царя. ^и Тогазъ го изведохъ вънъ отъ
градъ-тъ, та го убихъ съ камене, и умрѣ.
14 И пратихъ на Іезавель, и казахъ:
Навуою быде убить съ камене и умрѣ.
15 И като чу Іезавель че Навуою быде
убить съ камене, и умрѣ, рече Іезавель
Ахааву: Стани, наслѣди лозіе-то на Навуою,
Іезраелецъ-тъ, което не рачеше да
16 даде съсъ сребро; защото Навуою не е
живъ, но умрѣ. И като чу Ахаавъ че Навуою
умрѣ, станахъ Ахаавъ да слѣзе въ
лозіе-то на Навуою Іезраелецъ-тъ за да
го наслѣди.

- 17 И ^и быде слово Господне къмъ Илії
18 Фесвіеъцъ-тъ, и рече: Стани, слѣзъ да по-
срѣднешъ Ахава, Израилевъ-тъ царь,
^и които живѣте въ Самарійжъ: ето, той е въ
лозіе-то на Навуою, дѣто слѣзе да го на-
19 слѣди: И ще му говоришъ, и речешъ: Та-
ка говори Господъ: Уби ли ты, а още на-
слѣдовала ли ты? И ще му говоришъ и ре-
чешъ: Така говори Господъ: "На мѣсто-
то, дѣто песта-та лизахъ кръвъ-тѣ на
20 Навуою, ще лижжатъ песта-та кръвъ-тѣ
ты, ей, твоїжъ-тѣ. И рече Ахаавъ Илію:
"Намѣри ли ми ты, враже мой? И отго-
вори: Намѣрихъ тя; защото "продаде ты
себе си за да правишъ зло прѣдъ Госпо-
21 да. Ето, говори Господъ. ^и Азъ ще докарамъ
зло вързъ тебе, и ще пометжъ всѣлѣ тѣ-
бе, и ще истрѣбѣшъ на Ахаава "всичко до
кракъ, и "затвореный-тъ и оставеный-тъ
въ Израиль: И ще направиши домъ-тъ ти
както домъ-тъ "на Іеровоама Наватовъ-
22 сынъ, и както домъ-тъ "на Ваасъ
Ахіинъ-тъ сынъ, заради прогиба-то
съ което мя ты прогиба, и направи ты
23 Израили да съгърши. И ^и гъза Іезавель още
говори Господъ, и каза: Песта-та ще изѣ-
24 дѣтъ Іезавель при прѣдѣтнѣ-то на Іез-
раель. ^и Който Ахаавовъ умре въ градъ-тъ,
песта-та ще го изѣдѣтъ: и който умре въ
поле-то, птицы-тѣ небесны ще го изѣдѣтъ.
25 ^и Никой наистинѣ не быде подобенъ

^и Гл. 13; 32. 2 Лѣт. 22; 9.^о Гл. 22; 38.^п Гл. 18; 17.^и 4 Цар. 17; 17. Рим. 7; 14.^к Гл. 14; 10. 4 Цар. 9; 8.^б 1 Цар. 25; 22.^и Гл. 14; 10.^о Гл. 15; 29.^п Гл. 16; 3; 11.^и 4 Цар. 9; 36.^к Гл. 14; 11; 16; 4.^б Гл. 16; 30 въ др.